

Amor al proïsme, una regla d'or moral

Dc, 21/09/2011 per Jordi López Camps

[Vita Moleskine](#)

Una conversa recent amb un bon amic va evocar-me un text del Consell Pontifici per al Diàleg Interreligiós que no feia massa havia fet servir. En una nota del Consell Pontifici per al Diàleg Interreligiós, organisme catòlic, comentant la trobada de representants de diferents religions mundials a Asís, l'any 1986, per orar per la pau, deia: *"tota religió digna d'aquest nom ensenya l'amor al proïsme"*. En els textos de referència de totes les religions es troben nombrosos esments a la importància d'estimar al proïsme. Aquest amor, per a les religions, és com una regla d'or de la conducta moral. Així es troba descrit en diferents textos:

Cristianisme: *"Tot quant vulgueu que us facin els homes, feu-li-ho també vosaltres a ells: perquè aquesta és la Llei i els profetes"*, (Mt 7, 12)

Hinduïsmes: *"El deure suprem és no fer als altres el que et causa dolor quan t'ho fan a tu"* (Mahabharata 5, 15, 17).

Budisme: *"No fereixis als altres, perquè no et trobis ferit tu també"* (Udanavarga 5, 18).

Confucianisme: *"La benevolència màxima consisteix en no fer als altres el que no vulguis que et facin a tu"* (Analectas Rongo, 15, 23).

Judaïsmes: *"El que para tu és odiós, no ho facis al teu proïsme. En això consisteix tota la Llei; tot la resta és un comentari"* (Talmud, Shabbat 31 a).

Islam: *"Cap de vosaltres és creient si no estima al seu germà com a si mateix"* (Les 42 tradicions d'An-Nawawi).

Religió tradicional africana: *"El que donis -o facis- als altres, això et donaran -o faran- a tu"* (Proverbi ruandés).

Des d'aquesta realitat d'amor al proïsme les religions aporten a la societat la importància que té aquesta actitud per articular l'ètica cívica, aquella que és comunament acceptada per tots i que regula la convivència humana.